

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **K. Č.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 16.8.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2012, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 16.8.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 4.5.2012, kterým žalobci přiznala podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně od 24.3.2012, neboť žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 22.3.2012 byl uznán od 22.3.2012 invalidním pro invaliditu druhého stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu a namítal, že nebyla zhodnocena jeho celková výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity. Žalobce není schopen vykonávat pracovní činnost ve stavební profesi, nemůže rukama pohnout výše než do poloviny opření rukou o kolena. Má problémy s oblékáním, obtíže s úkony hygieny, prakticky každý pohyb rukou je pro něj bolestivý.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 16.8.2012 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Ostravě a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, pracoviště Ostrava (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 22.2.2013, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl v pracovní neschopnosti od 9.12.2010 a pobíral nemocenské dávky do 23.3.2012. Dne 6.2.2012 požádal o plný invalidní důchod. Na základě této jeho žádosti posoudil jeho zdravotní stav lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Ostravě dne 22.3.2012 se závěrem, že u se u žalobce jedná o invaliditu druhého stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí podle kapitoly XV, oddílu B, položky 3, písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. 50%. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 4.5.2012, kterým žalobci přiznala invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně od 24.3.2012.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, na základě kterých byl dne 20.6.2012 posouzen lékařem ČSSZ se závěrem, že je invalidní od 22.3.2012, přičemž se jedná o invaliditu druhého stupně při poklesu pracovní schopnosti 50%, a to podle kapitoly XV, oddílu B, položky 3, písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudkového hodnocení pak žalovaná vydala napadené rozhodnutí ze dne 16.8.2012.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. Z. S. a jeho nálezu ze dne 16.12.2011, ze zdravotnické dokumentace ortopedické ambulance, včetně propouštěcích zpráv a operačních protokolů MěN Ostrava, z rtg snímkové dokumentace, CT ramen ze dne 4.3.2012,

z nálezů ortopéda MUDr. R.B., ortopéda MUDr. D. Č., ze zprávy o rehabilitaci Hornické polikliniky Ostrava MUDr.B. ze dne 27.3. a 15.5.2012, z lékařské zprávy ambulance bolesti MěN Ostrava MUDr. H. a z dalších nálezů založených v úplné spisové dokumentaci OSSZ Ostrava. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobce pokročilou artrózu obou ramenních kloubů III. stupně s výsledným omezením pohyblivosti těžkého stupně, funkčně srovnatelného se ztuhnutím ramenních kloubů v příznivém postavení, kdy některé denní aktivity jsou těžce omezeny. Tento zdravotní stav odpovídá příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb. kapitole XV, oddílu B, položce 3, písm. d), podle které činí pokles pracovní schopnosti 50% i s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením (ostatní zdravotní postižení uvedla PK MPSV ČR obezitu II. stupně, refluxní ezofagitidu II. stupně, konverzní poruchu a paroxysmální syndrom z dětství). Posudková komise dodala, že tento stav hodnotí shodně s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení i s posudkovým hodnocením v rámci námitkového řízení ČSSZ (pokud je v napadeném rozhodnutí v odůvodnění uveden pokles pracovní schopnosti 60%, jedná se o nepochybně chybu v psaní). Posudková komise tedy uzavřela, že se u žalobce jedná o invaliditu druhého stupně s datem vzniku 24.3.2012, tedy den následující po ukončení nároku žalobce na nemocenské dávky.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 16.8.2012 byl žalobce invalidní, přičemž se jednalo o invaliditu druhého stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 50% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalších odborných lékařů – ortopéda, tedy lékaře z oboru nemocí, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. K datu vydání napadeného rozhodnutí pak byl žalobcův zdravotní stav posouzen ve smyslu ust. § 39 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů a pokles jeho pracovní schopnosti pak byl posouzen podle vyhlášky č. 359/2009 Sb. Žalobce sám potvrdil, že mu není známa další lékařská dokumentace, která by mohla ovlivnit posudkový závěr PK MPSV ČR.

Jelikož žalobce k datu 16.8.2012 neplnil zákonné podmínky invalidity třetího stupně, k uvedenému datu byl invalidní ve stupni druhém, a proto mu invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 4.5.2012, kterým přiznala žalobci invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně s ust. § 39 odst. 1 a odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 9. května 2013

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček